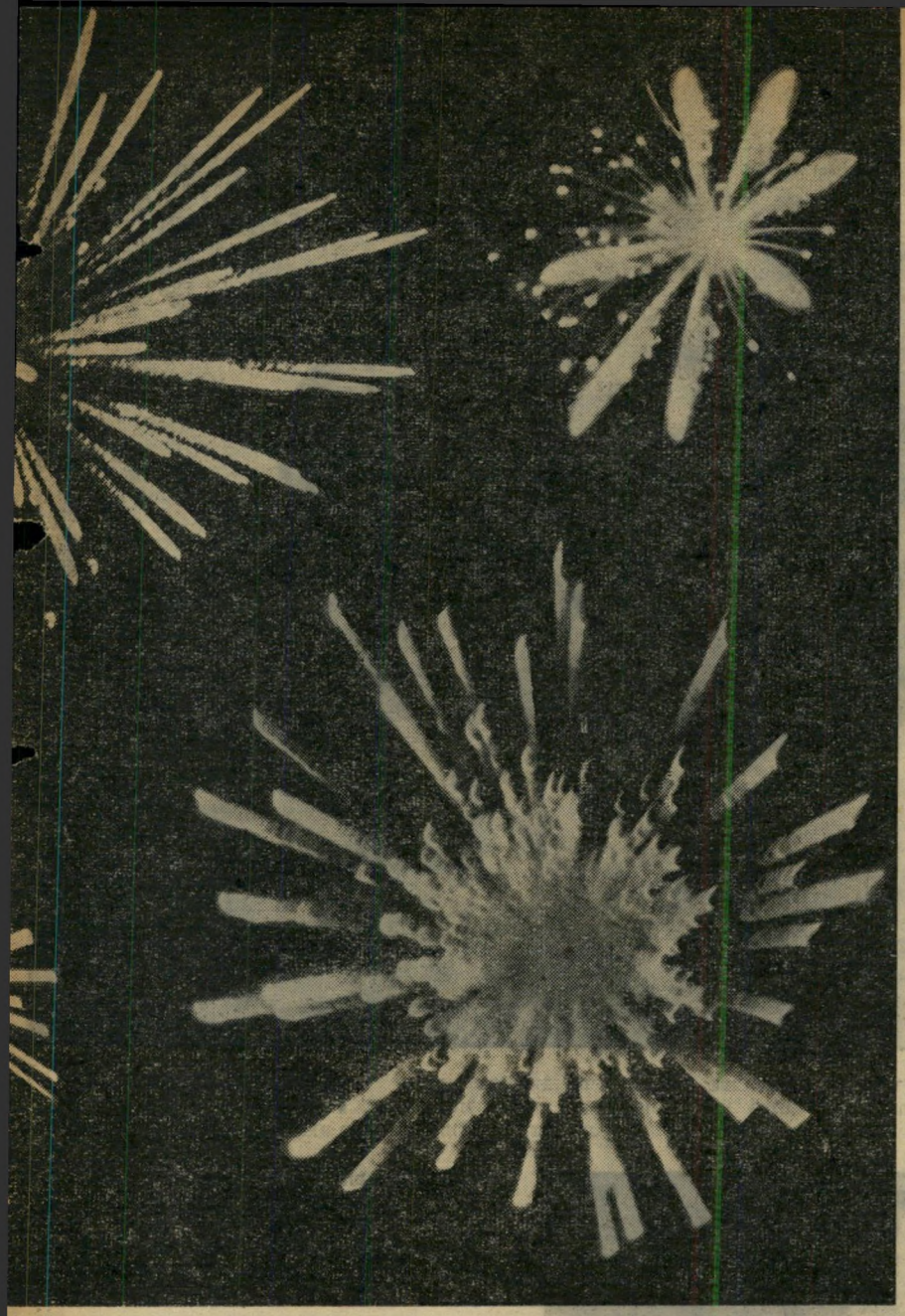

כל העיר

לאור הזיקוקין, למשמע התזמורות, צהלו

בני המרינה ילדים בני שמונה וחמש חוגגים את חג העצמאות, בפשטות מובנת ושיגרתית, כמו את חג הפסח, ראש־השנה וחג הביכורים.

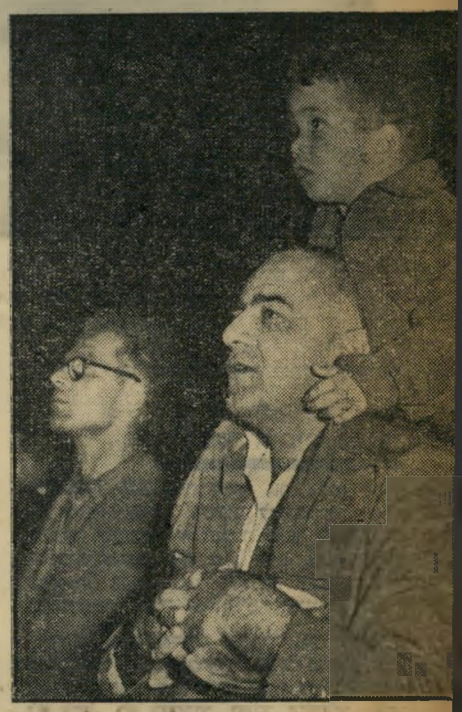

זה על זה מעל כתפי אביו, צופה ילד בן ארבע אל אחת הבמות. "יום הולדת למולדת," הוא שר.

שניים־שניים יצאו הזוגות בריקוד מחול. המארגנים הרקידו את הקהל בליווי של תזמורות.

חברת צחובה עבת־דפים עמדה השבוע במרכז חגיגות יום העצמאות העירי. במשרדי עיריות ומועצות מקומיות, במחנות צבא, מנהלות תיאטרונים ומזכירויות קיבוצים, נקראה החוברת בעיון רב. "שבוע העצמאות ובמות הבידור בליל העצמאות," היתה הכותרת של תג"ך העשור. "אחריות מטה: יעקוב אגמון."

בתל־אביב, בה התרכזו 150 אמנים מתוך 200 שהופיעו בכל רחבי הארץ, פרס לכמה אלפי מנגנים, מחיללי מחולות וזמרי מקהלות, התרכזו עצביו של המבצע הגדול. בראש הצוות עמדו שניים: הבמאי גרשון פלוסקין והמארגן יעקוב אגמון, לשעבר מזכיר קבוץ הראל של השומר הצעיר, והיום ראש מחלקת המפגנים של ועדת העשור העולמית.

בעזרת שני טלפונים, שתי מזכירות, עשרה נהגים, עשרות מארגני־משנה ומאות עובדים אחרים, שלטו השניים על מבצע־ענק. המטרה: לשמח ולהרקיד עיר שלמה. ואכן, "כל העיר רוקדת," דיווחו ריכוזי הקהל שעתים אחרי התחלת המבצע. "סוף־סוף," נשמו אגמון ופלוסקין לרווחה.

על המבצע הגדול ופרטיו הקטנים, מדווחים כתבי "העולם הזה":

★ ★ ★

מחפשים להקה

"**א**יפה להקת הפועל?" טלפונים טרטרו. מזכירות צעקו, מארגנים ארגנו, נהגים נהגו, אמנים התאמנו וגדנ"עים הדליקו לפידים בקצב מזורז. הכל דפק באותו קצב — הכל מלבד להקת הפועל. "איפה להקת הפועל?" צעק יענקלה אגמון. "איפה באמת להקת הפועל?" חזר אחריו גרשון פלוטקין בהדגשה. "איפה לעזאזל להקת הפועל?" התרגז קצין הרכב עכו. "נו, איפה להקת הפועל?" צרחה טלפוניסטית.

"כמה חבל, הם הפסידו 500 ל"י," נאנח יענקלה וחייך לגרשון פלוטקין. "הם הפסידו," הסכים גרשון. "נורא חבל," אישר עכו וסיכם את הוויכוח.

שוב הטלפון: "להקת אילון מסרבת לזוז," הודיע אלמוני. "מסרבת?" שאל יענקלה. "למה?" ניפה עכו לברר. "הם רוצים טכסי במקום הטנדר ששלחנו להם," הסביר הקול האלמוני. "טכסי?" תמה עכו, "למה לא? שלח להם רכבת, אבל שיזוזו כבר, לכל הרוחות." להקת אילון זזה לכל הרוחות.

★ ★ ★

יום הולדת למדינה

"**א**י פעם לא היה לי קהל כזה," התגאה אלכסנדר יהלומי, כשהוא סוקר את ים הראשים בכיכר מלכי ישראל וסופג גרוש שהועף אליו מאחת המרפסות. "אם היה כל אחד משליך עלי גרוש אחד, הייתי זקוק לשבועיים כדי לאסוף אותם."

רגע אחד היו השמיים חשוכים וברגע הבא שני טבלו באוקיינוס של זיקוקין. זיקוקין בצורת כוכבים, ירח פשוט, ירח מלאכותי, ירח עם כלב, ערפדים, עקרבים, מרבה רגלים, נחש ארסי, שביל החלב, אבקת חלב, טפטפות, שלג, גלידה, חסל שוקולד.

על תבמה לצד יורי הזיקוקין, ניגנה שליש תזמורת מכבי אש, בקצב חזיקוקין. את הקצב נתן משה ליבוביץ' הג'ינג'י. "חלטורה, זו חלטורה," הסביר בחלק היחידי של גופו המריצו האחראים על הבמות את ההמונים שנהרו לקרית השמחה, כדי לשמוח ולעלוץ. "יש ריקוד בוצרים / ויש ריקוד יוצרים / ויש ריקוד נוצרים / ויש ריקו — / זוגות זוגו השכיחים בריקודי ה

"הבה נצא במחול"